ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

துஷ்யந்த நாடகம்.

இவை,

சுந்தரம்மாள்

விருப்பத்தின்படி.

சென்னை

கவிப்ரகாச கணேசானந்த ப்ரெஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

துஷ்யந்த நாடகம்.

(1-வது கட்டம்)

நல்லபட்டணங்களில் சிறந்த
பட்டணமான ஹஸ்திநபுரியில்
திட்டமுடன் அரசுசெய்தான்
துஷ்யந்தன் என்னொரு ராஜனுண்டாம் (1)

வேந்தருக்குச் சிறந்தவனும்
லோகமுடைய நாயகனும்
பக்தருக்கு உபகாரனும்
மண்ணிலிருந்து அரசுசெய்தான் (2)

நாலுவேதம் ஆறுசாஸ்திரம்
நன்றாய் மிகுந்த குணசீலன்
மூவராலும் புகழ்பெற்றதிபாலன்
முற்றுமடர்ந்த நயனீசன் (3)

திட்டமுடன் ராஜ்யத்தில்
வாட்டமொன்று இருக்கக்கண்டு
வேட்டையாட மனதிலெண்ணி
ராஜன் வெளிப் புறப்பட்டானே (4)

(2-வது கட்டம்.)

வந்தனம் தந்தேன் என்றமெட்டு.

வேட்டையாடினன் துஷ்யந்தன் வேட்டையாடினன்

கோஷமுடனே ராஜனுமொரு
காட்டில்சென்று அடித்துமே
தட்டோட்டமாய் விலங்குக்கூட்டம்
தைரியமாய்ச்சென்று தொடுத்துமே (வே

யானை காடு செந்நாய்களும்
முள்ளம்பன்றி முயல் மான்களும்
அக்கம்குலைந்து சிதைந்தபே
அப்பால் விழுந்து ஓடவே (வே

கரடி புலி சிம்மங்களும்
அப்பால்விழுந்து ஓடவே
ஒருமானைக்கண்டு மகிழ்ந்தராஜன்
தானும் பின்தொடரவே (வே

(3-வது கட்டம்.)

கோலாட்ட மெட்டு.

காணும்படைநந்திட மகிழ்மனக்கண்டு
மனதினில் மிகவருத்தி
சானகிகண்டிலும் அலைந்துமே
வழிதோன்றிடாமல் திகைத்தான் (1)

ராவணனுடைய அசோகவனம்போலும்
ருத்ராவனம்போலும்
ஆதிசேஷனாலும் மகிமைசொல்லக்கூடாத
அற்புதவனத்தைக்கண்டான் (2)

மல்லிகைமுல்லை மொகுழம்பூ ரோஜா
மந்தாரை மருக்கொழுந்து
அல்லிதாமரை அழகுள்ளசூரியகாந்தி
அற்புதவனத்தைக்கண்டான் (3)

குண்டுமல்லிகை கொடகுமல்லி
இருவாக்ஷி கஸ்தூரி அரளியுடனே
எண்டிசையும் மணக்கும்தாழை சம்பக
தழைத்திடும் வனத்தைக்கண்டான் (4)

பிச்சிகத்தியாவட்டை பெருமாளணிதொளசி
    பச்சை அரளியுடனே உச்சிதமாகவும்
ஜவந்தி ஜம்பகை
    உகைந்திடும் வனத்தைக்கண்டான் (5)

சாடைகபோலம் கௌதாரி
    அன்னப்பட்சில் குயில் மாடைப்புறு
அடைக்கல மைனாவாத்து
    வானமும் அழகியபக்ஷிவகையும் (6)

அழகியவனத்தை அரசனுங்கண்டு
    ஆச்சரியம் மனதில்கொண்டு
மனமகிழ்ந்து மடிவினில்இறங்கி
    நின்றுகொண்டு மன்னனும் இருக்கும்போது ( )

(4-வது கட்டம்.)

தென்முகலினைக் காணுமல் என்ற பெட்டி.

—(*)—

இவ்விதம் அஷயத்தன்
    இருக்கும்போதினில்
அவ்விடத்தினில் வந்தாள்
    அழகிய ஒருத்தலை (1)

ஆயிரம் மாதர்கள்
அபரஞ்சி பொன்போலும்
மாவின் தளிர்போலும்
மல்லிகையின் நுனிபோலும் (2)

அன்னம்போல் நடையையும்
அழகிய ஜடைபோலும்
மின்னல்போல் ஒளியையும்
வச்சிர வடிவையும் (3)

முருக்கை இதழ்போலும்
மெல்குழல் ஆடவும்
உருக்குத் தங்கம்போல்
தேகத்தின் வடிவையும் (4)

அம்பு வீணாத்தாய்போல
அழகிய புருவமும்
உம்பா உலகில் மாதுபோல்
அவள் தோன்றினளே (5)

கண்ணாடிபோன்றது
கபோலத்தின் காந்தியும்
ஸ்வர்ண கலசம்போன்ற
மங்கையின் ஸ்தனங்களையும் (6)

சந்திர விம்பம்போலும்
  தாமரை இதழ்போலும்
ஏந்திழை இன்பமுகதெளி
  இசைபார்வையும் (7)

(5 - வது கட்டம்)

—(*)—

கண்டானே துஷ்யந்தராஜன் மனதினில்
  மயில்கொண்டானே துஷ்யந்தன் (1)
தெய்வலோகத்துமாதோ இவ்வனம்
  தன்னில் பாவையிருக்கும் சூதோ (2)
ஆதிலக்ஷிமிதானோ பார்வதியோ
  நான் ஏதும் அறிகிலேனே (3)
சம்பை ஊர்வசிதானோ
  இவ்வடிவுள்ளமங்கை நானறியேனே (4)
குயிலோ இவள் குரலும்
  மங்கையின்சாயல்மயிலோ நான்அறியேனே
அன்னநடைபழகி இம்மாதுபோல
  அவனியில் கண்டதில்லை (6)

(6-வது கட்டம்.)

பார்த்துமந்ததுஷ்யந்தன்
பாவையர் தன்னருகில்வந்து
நேத்திரானந்தங்கொண்டு
நின்று அவன் ஏதுரைப்பான் (1)

சுந்தரவதனியே நீ
இந்தவனம் தன்னில்
ஒண்டியாய்வந்திருக்கும் வயணந்தன்னை
எந்தனுக்கு நீ உரையாய் (2)

ருஷிகளுடைய ஆஸ்ரமத்தில்
அழகுடைய கன்னிகைதான்
இருந்திடும் வயணந்தன்னை
எந்தனுக்கு நீ உரையாய் (3)

உன் சுந்திரவடிவுகண்டு
மோகையமே எந்தனுக்கு
சிந்தைமிக தளருதடி
உன் வரலாறுரையாய் (4)

சாணகத்தின் இடை தன்னிலே
　கண்மணியே இருப்பதேது
என் மனோகரமே மயில் அன்னமே
　மங்கையே நீ உரைத்திடுவாய். (5)

முற்றும் துறந்தவர்கள்
　சற்றைஉந்தன் அழகுகண்டால்
பத்திஉந்தன் அடி பணிந்து
　பொற்கொடியே மோகங்கொள்வார் (6)

உந்தனுடைய தந்தைதாயார்
　எந்தவிடந்தனில் இருக்கார்
துஷ்யந்தன் மனமகிழ்ந்து கேட்க
　பொற்கொடியு மேதுரைப்பாள் (7)

(7 - வது கட்டம்.)

ராஜாவே கேளுமையா
　நான்சொல்லும் வசனங்கேட்டு
　ஆளுமையா (ராஜா)
நெடுங்காலம் விஸ்வாமித்ரர்
　நோடுர்த்தவசுபுரிவதை தேவர்கண்டு நடுங்கி

மேனகையையனுப்பி தொடக்குந்தவுசை
அழிக்கச்சொன்னார். ([illegible])

தெய்வலோகந்துமாதுவாம்
தோகையரை விஸ்வாமித்ருங்கண்டு
சேர்க்கையுடனேயிருக்க ஜனித்தேனையா
மேனகை வயத்தில் ([illegible])

பாலவடிவுகண்டு மாதா மேனகையும்
மனங்களித்து காந்தாரித்து
என்னை கௌவிகரின்
அரிதனிலே வந்தாள் ([illegible])

பார்த்துவிஸ்வாமித்ருமனம்வெறுத்து
வெஞ்ஞையுடனே அப்பாலேவிசெல்ல
காந்தாரிக்காமலே
கானகந்தன்னில்என்னை மேனகைவிட்டாள்

மாதா மேனகைப்பெண்ணை
கானகந்தன்னிலே விட்டுமவள்
தன்னுடைய லோகத்திற்செல்ல
மன்னவனேயென்னை கண்ணுவர்கண்டார். ( )

கண்ணுவரிஷிபுமென்னை காந்தாரித்து
எடுத்துமவர் பன்னகைசாலையில்
கொண்டுபோயித்து
என்னை வளர்த்துவந்தார். ([illegible])

சகுந்தலா பக்ஷிகள் என்னை
சிறகாலணைத்து காத்தமையால்
சகுந்தலா தேவியென்று
உகந்து கண்ணுவர் நாமகரணஞ்செய்தார் ()

(8-வது கட்டம்.)

சகுந்தலையுடைய வசனங்கள்கேட்டு
துஷ்யந்தராஜன் மகிழ்ந்துமே
ஒரு வார்த்தையுஞ்சொல்வான் (1)
வனத்திலிருந்த சகுந்தலைமாதே
உன்னைநானும் கடிமணம்
சீக்கிரமே இப்போதே (2)
அண்டன் வலகதமிர்த மொழியாளே
உன்மேல் ஆசைகொண்டு
மனம் உருகுதேன் காணே. (3)
இப்பொழுதே உன்னைநானுமே
சகுந்தலைமாதே தப்பாமல்
மணம்புரிய அருள்செய்தருளுவாய் (4)
காந்தன்மீதில் இரக்கங்கள்கொண்டு
சகுந்தலைமாதே சந்ததமும்
சேர்ந்து ஆளுவாய் (5)
நாடுநகர் ராஜ்யம் உன்னுது
சகுந்தலை மாதே
சம்பாணம் ரத்னம் உன்னுது (6)

(9 - வது கட்டம்.)

டிராமா மெட்டு.

ராஜனே நீர் சொல்லும்மொழி
ஞாயமல்லக்காணும் என் தந்தைவரவேணும்
உம்மை இன்று மணம்புரிந்தால்
எந்தன்மனம் காணும் (1)

கண்ணுவரறியாமலே கைதொடலாகுமோ
பெண்களுக்கு அழகாமோ
மன்னவனே எந்தன்மொழி
அறிந்து உரைசெய்வீர் (2)

கன்னித்தானே ஒருவருக்கும்
கத்தம்செய்யலாமோ தையலர்க்கழகாமோ
ஐயன் கண்ணுவர்ரிஷிக்கு
என்மேல் அருமையுமுண்டாமே (3)

காய்கிழங்கு ஆயச்சென்ற
கண்ணுவரிங்கே வருவர்
தமக்கு என்னைத்தருவா மன்னவனே
என்னை நீரும் மகிழ்ந்து மணம்புரிவீர் (4)

(10 - வது கட்டம்.)

காவடிச்சிந்து.

ராஜனே உம்மைநம்பி கைதொட்டால்
த்வேஷமில்லாமல் சேர்ந்து ஆள்வீரே (1)
எந்தனுக்குமே மைந்தன் பிறந்தால்
உமதுராஜ்யத்தை தந்தருள்வீரோ (2)
வத்ஸனே எனக்கு புத்ரன்பிறந்திட்டால்
சிறந்ததையுடனே பட்டம் அளிப்பீரோ (3)
எந்தனையுமே மோசஞ்செய்யாமல்
வேந்தனேநீரும் வெறுத்துத்தள்ளாமல் (4)
இருந்திடுவது நிச்சயமானால்
பொருந்தியிருவேரும் மணம்புரியலாம் (5)
அல்லவென்றுநீர் அசத்தியங்கூறினால்
தந்தைவரமட்டும் தாமஸஞ்செய்வீர் (6)

(11-வது கட்டம்.)

வேறு காவடிச்சிந்து.

இந்தவிதம் சகுந்தலை எடுத்துரைக்க
மன்னவன் துஷ்யந்தன் மாதுவைநோக்கி (1)
அன்னமேமயிலே அழகுடையமாதே
இந்தவிதம்சொன்னால் இனிஎன்னசெய்குவேன்

கன்னியர்கள் மனங்கொண்டோர்புருஷனையும்
குணமாய்விவாகம்செய்தால் குற்றமாகுமோ. ( )
கண்ணுவரிஷியும்வந்தார் ஒன்றுமேசொல்லார்
கண்மணியேயுன்னைக்கண்டால்
ஆனந்தங்கொள்வார். (4)
தந்தைதனும் அளவுடன்
காமலன்றிசெய்தால்
எந்தனதுராஜ்யம் என்னவாகுமோ. (5)
சுந்தரியே உந்தன்மனம்
க்லேசங்கள்விட்டு காந்தர்வவிவாஹம்
செய்து களித்துக்கொள்வாய் (6)
காந்தர்வவிவாஹஞ்செய்து கண்மணியே
நான் இந்தவனந்தனில் உங்களுடனிருந்து
சந்ததமும் உந்தனுக்குமைந்தன்பிறந்தால்
எந்தனதுராஜ்யம் சொந்தமாக்குவேன் (7)
மோசஞ்செய்வேனென்று எண்ணவேண்டாம்
ஆசைக்கண்ணே உந்தன்மீதில்
ஆணையாய்ச்சொல்வேன் தேசமெல்லாம்
நீபெறும் மைந்தனுக்கென்று
தேவர்கள் அறிய
சத்யம் செய்வேன். (8)

(13-வது கட்டம்.)

(ஜெகம்புகழும் வையகத்தில் என்று
ஸத்தியமாய் அரசன்சொல்ல
சகுந்தலையுங்கேட்டு [illegible]ரிய

7797

உள்பட்டு அத்தினத்தில் சகுந்தலையும்
  அரசன் கையைதொட்டு. (1)

கானகத்தில் துஷ்யந்தன்
  சகுந்தலையை விரும்பி இருவரும்
மணம்புரிந்து மனோரஞ்சிதமான
  சந்திரமாதுவுடனிருந்தான். (2)

சில நாட்களுக்கொரு தேவியே உன்னை
  எனது ராஜ்யந்தன்னில்
அழைத்துச்செல்வேன் என்றுசொல்லி
  அரசன் பட்டணம்சென்றான். (3)

சகுந்தலையின் சமாசாரம்
  கண்ணுவரு மறிந்து
ஞானதிருஷ்டியால் தெரிந்துமகிழ்ந்துமக்க
  மஹாமுனியும் மாதுதன்னை நோக்கி. (4)

மங்கையேநீசெய்ததொரு மர்மமெல்லாம்
  அறிந்தேன் ஞானதிருஷ்டியால்
தெரிந்தேன் மங்கையாயிருக்கிற
  சங்கதியும் தெரிந்தேன். (5)

சந்திரவம்சத்தைப்புகழ ஒருமைந்தனைபெறுவாய்
  சந்தோஷமாயிருப்பாய்
சிந்தைதனில் கவலைவிட்டு
  சென்றொருநீயே வாழ்வாய். (6)

திங்களொருபத்து மாச்சுதேன்மொழியாள்
வயற்றில்ஜனித்த பாலன் உதித்தான்
செங்கையிறைல் மகனைவாரி
தையலரும் அணைத்தான், (7)
மஹாரிஷியும் சுருக்கலையின்
மைந்தன் தன்னைப் பார்த்து
பாதன்என்று பேரளித்து (ன
சகலவித்தைகளும் தவமுனியால்கற்று
வடிவிலுந்தேஜோவலிமையிலும் எவ்வாமேற்பட
யாவரும் புகழ்ந்திடவே (வே
கிடமாய் மதனைக்கண்டு
தாயும் மகிழ்ந்திடவே. (8)
அஞ்சாதெநெஞ்சுடைய ஆண்பாலனுந்தம்
கானகந்தன்னில் சென்றும்
ங்கிய மிருகங்களோடு
அஞ்சாமல் யுத்தம்புரிவான், (10)
ஷ்டமிருகங்களோடு பாலன்
தொந்தயுத்தங்கள் புரிவான்
ரடிபுலிகொய்வான் இஷ்டமுடன்
அன்னைபாதந்தன்னில் வந்துபணிவான்(11)

தண்டிருடே சமத்தைக்கண்டு கதம்பரும்பி
ன்னுவரும் புகழ (1

இல்லியாய் கானகத்தில்
இருக்கிடு மப்போது. (12

சகுந்தலையின் துஷ்யந்தன்
வரவைமிகப் பார்த்தால்வராமல்
மனம்வெறுத்தாள் அந்தரங்கதோழியுடன்
அருந்துசொல்வாள் வார்த்தை. (13

(13-வது கட்டம்.)

—+—

(ஒட்டராகம்)

மன்னன் துஷ்யந்தராஜன்
எந்தன் சகியே
இன்னம் வரகாண்கிலேனே. (1

விரைவில் வருவதாயும்
எந்தன் சகியே
வேந்தன் சொல்லிப்போனாராம். (2

கூட்டிச்செல்லுவே னென்றார்
எந்தன் சகியே
கொற்றவனைக் காணகிலேனே. (3)

அழைத்துநான் செல்வேனென்றார்
எந்தன் சகியே
அரசன்வரக் காண்கிலேனே. (4)

மனைவியென்றென்னைச் சொன்னார்
எந்தன் சகியே
மன்னவனுரை பொய்யாமோ. (5)

நானை வருவேனென்றார்
எந்தன் சகியே
நாதன்வரக் காண்கிலேனே. (6)

வருஷம் பனிரண்டாயும்
எந்தன் சகியே
பர்த்தாவரக் காண்கிலேனே. (7)

மைந்தன் பிறந்துவிட்டான்
எந்தன் சகியே
மன்னவன் துஷ்யந்தனுக்கு. (8)

குழந்தை பிறந்துவிட்டான்
எந்தன் சகியே
கொற்றவனைக் காண்கிலேனே. (9)

பட்டம்அளிப்பே னென்றார்
எந்தன் சகியே
பர்த்தாவைக் காண்கிலேனே. (10)

எத்தனையும் ஜனமத்தனையும்
எந்தன் சகியே
எப்போகூட்டிச் செல்வாரடி. (2)

(14-வது கட்டம்.)

—(*)—

(மலையின்மேலே மகானிருக்கிறார்.)

மாது அவள் மனம்வருந்த
மகரிஷி பார்த்து
எதுக்கிந்த கவலை
உனக்கெந்தன் கண்மணியே. (1)

அல்லிநகரிக் கதிபதியான
அரசனை அடைந்தும்
மெத்தமனதில் கலக்கம்கொண்டு
தேங்கலாகுமோ. (2)

உத்தமமான துஷ்யந்தன்
உன்னை மறந்திருப்பானோ
சிந்தைதனில் கவலைகொண்டு
தேங்கலாகுமோ. (3)

காட்டிலே நீதனி
இருந்தால் கார்யமாகுமோ
நாட்டிலே நீசென்று
உந்தன் நாதனோ டிருப்பாய். (4)

சகுந்தலையுட மகனைக்கூட்டி
மகரிஷி அனுப்ப
அரசனுடைய அரமனையில்
சகுந்தலையும் வந்தாள். (5)

(15-வது கட்டம்.)

(நன்றனே நானே நன்று.)

வந்தாள் சகுந்தலையும்
துஷ்யந்தன் அரமனையில் (1)

அஸ்தினபுரியில் வந்து
துஷ்யந்தன் சபைபடைந்தை
திசைராஜர் போற்றும்
கொற்றவரடி பணிந்து. (2)

பட்டவர்த்தனர்கள் சூழ
மகுடவர்த்தனர்கள் சூழ
கட்டியக்காரர் போற்றும்
சட்டமாயிருக்கும் ஸபை. (3)

நவரத்ன பீடந்தன்னில்
  ராஜர்வீற்றிருக்கக் கண்டு
மரியாதையாய் வணங்கி
  மங்கை சகுந்தலைப்போ. (4)

ராஜாதி ராஜர்போற்றும்
  துஷ்யந்த க்ருபாநிதியே
தேசராஜர் கப்பங்கட்டும்
  செல்வதையனீதே. (5)

மைந்தனைக் கையில்பிடித்து
  மாகாஸபை தன்னில்வந்து
வந்தனம் அநேகஞ்செய்து
  பொற்கொடியே ஏதுரைப்பாள். (6)

கானகந் தன்னில்வந்து
  கல்யாணஞ் செய்தவரே
நானுந்தன் மனைவியல்லோ
  நாதனேநீர் அறிவீரோ. (7)

பர்ணசாலையில் வந்து
  பாணிக்ரஹணஞ் செய்தவரே
மன்னவரே நீர் அறிந்து
  என்னையாள் கொள்ளுமையா. (8)

என்னைநீர் அழையாமல்
இருந்தவகை ஏதுசொல்வீர்
உந்தனது மைந்தன் வந்தான்
வந்ததும் ஆருமையா. (9)

மனைவிதன்னைப் பார்த்துமந்த
மன்னவன் சோதிக்கஎண்ணி
சினமனதில் கொண்டாற்போலே
சீறிஒருவார்த்தை சொல்வான். (10)

(16-வது கட்டம்.)

(ஐயாமுருகேசா என்றமெட்டு.)

யாரடி நீபெண்ணே
மதம்பேசுறாய் என்முன்னே (1)

உன்னைமணம் கொண்டதில்லை
உன்முகத்தைக் கண்டதில்லை
வம்புமிகப்பேறுயே பேசுறாய்யே
வழக்குக்கள் கொண்டேசுறவன் (2)

அச்சம்மானம் யாவும்விட்டு
அரசர்சபைதனிலே வந்து
நிச்சியமாய்என்னைக் கணவனென்று
நேரில்பொய் பேசுறவள். (3)

கானகத்தில் கண்டதில்லை
  கண்டிமணம் கொண்டதில்லை
வானே உந்தனுடனே கூடிமகிழ்ந்து
  நானும் இருந்ததில்லை. (4)

ஸ்திரீ ஜாதியாய் நீபிறந்து
  சாகஸங்கள் பேசுறாயே
ரிஷிகளுடைய ஆஸ்ரமத்தில்
  கண்டதாக பேசுறாயே. (5)

மைந்தனவன் யாரடி
  உன்சொந்தமொன்றும் அறியேனடி
எந்தனிடந்தனிலே வந்து
  சொந்தமாக பேசுறவள் (6)

எந்தனிட மைந்தனென்று
  என்னிறையே பேசுறாயே
உந்தனையும் அறியேனடி
  மைந்தனையும் தெரியேனடி. (7)

அரசனென்று அறியாமலே
  அந்தமன்னன் இடத்தில் வந்து
சரஸமாய்மணம் செய்தேனென்று
  ஜாலங்கள் பேசுறாயே. (8)

(16-வது கட்டம்.)

(பாருங்கள் மீனாட்சியை என்றமெட்டு.)

அரசனுரைதனைக் கேட்டுமே
  அப்போ சகுந்தலையுமேமனதில்
அடங்காக் கோபங்கள்கொண்டு
  மணவனைப்பார்த்து உரைசெய்தாள். (1)

அறிவில்சிறந்த ராஜனே நீ
  அவனியோர்புகழ் காதனே நீ
இழிவான குலமுடையோர்போல
  இவ்விதம் பேசலாகுமோ-ஆ-ஆ. (2)

நன்றாகத் தெரிந்தோர்களை
  தெரியாதென்று உரை செய்தாப்போல்
மன்றாடி என்னை மணந்தபின்
  மாரிசதனம் ஆகுமோ-ஆ-ஆ. (3)

என்னை அறியேனென்றுமே
  எடுத்துரைசெய்த நாதனே
உன்னைநானும் அறிவேனென்று
  உறுதியாய்மொழி கூறுவேன்-ஆ-ஆ (4)

கடவுளறிய [illegible]மே
  கணவனே [illegible]றுரைசெய்குவேன்
அவனியில் [illegible]வே பொய்சொன்னால்
  அருந்த[illegible]த்தை யடையுவேன். (5)

பொய் சொல்லமனம்
    வந்துதோ பூமிகொண்ட ராஜனே
தேவர்சாக்ஷியாய் இருக்க
    தேவரீருக் கிதுஞாயமோ. (6)
தேவர்மூவர் அறியவே
    என்சிந்தைமகிழவும் தளரவே
பூமிதன்னில் நின்றுநீரும்
    பொய்மொழிதன்னை உரையீரே (7)
அரசனாகிய நீருமே
    அலைத்தமொழிகள் கூறினால்
குறைவில்லாத ராஜகர்மம்
    குன்றிவிழவாய் போகாதோ-போ-போ (8

18-வது கட்டம்.)

—(*)—

சபையில்வந்து வெகுதுடுக்காய்
    ஸாகஸங்கள் பேசாயே
அரசனென்று அறியாயோபெண்ணே நீ
    விரைவில்செல்வாய் வெளிதனிலே. (1

காட்டி நுன்னைக் கண்டுமணம்
கொண்டிதுபோல் பேசுருயே
கோடியுண்டோ உந்தனுக்கு
நீகூறுமொழி யாதுசொல்வாய். (2)

கள்ளியென்று உலகில்சொல்வார்
உன்னையல்லால் வேறுமுண்டோ
தள்ளிடுவேன் இனிவெளியில் பெண்ணேநீ
சபையைவிட்டு அகலச்செய்வாய். (3)

மைந்தன் எந்தன் மைந்தனல்ல
நீயும் எந்தன் மனைவியல்ல
உன்தன்மை வெகுசூதடியோ பெண்ணேநீ
சபையைவிட்டு அகலச்செல்வாய். (4)

(19-வது கட்டம்.)

(அந்த மையத்தில் ஸ்வாமி என்ற மெட்டு.)

இந்தவனியாயம் துஷ்யந்தனே
உபாயம் செய்வதனியாயம்அல்ல
உலகில்ஆண்ட ராஜனே
சொல்லாயிதுமோ

குடிகள் குற்றஞ்செய்தால் அரசனிடஞ்
சொல்வார் அரசர் குற்றஞ்செய்தால்
அதைஎவர்கள்வெல்வார் கெடுதியென்று
என்ணுமலேராஜனேகொடும்பாவம்செய்யபோமோ

ஸத்தியத்தைவிட்டு அஸத்தியத்தைக்
கைதொட்டு அவனியில் பேர்கெட்டு
நித்ய சுகங்கள் கொண்டு
ராஜனேமெத்த வாழப்போகிறாய், (3)

அஸத்யமே ஸ்லாக்யம் சத்தியமே
நிந்த்யம் ஸத்தியமே ஸௌபாக்கியம்
ஸத்தியமே ஸர்ளாலய தரிசனம்
ஸத்யமே நித்யசுகம், (4)

மனைவியை எதிர்த்து மைந்தனை
வெறுத்து நிந்தனைக் குள்ளானீர்
இந்தப் பழிபாவத்தை ராஜனே
எளிதென்று எண்ணப்போமோ, (5)

[illegible] தந்தோன் பூமியிலே
உண்டோ [illegible]
[illegible] உண்டோ [illegible]
[illegible] (6)

சத்திய நிறைவேற்ற சத்தியத்ராஜா
அஸத்திய மொழிபேச சற்றுங்கூசாத
இங்கள் மறைவில் வந்தீர்சொன்னேன்நான்
எங்கே என்பாவம் போகும். (7)

எங்கே யினிசெல்வேன் எவரிடம்போய்
சொல்வேன் எவ்வாறிதை வெல்வேன்
அங்கமிகத் தளர ராஜனே
அன்னியாயம் சொல்லப் போமோ. (8)

20-வது கட்டம்.

(கோலவ்கோலே என்றமெட்டு.)

என்னடிநீ பெண்ணே
எந்தன் சபைமுன்னே
வந்து வெகுநேரமாய்
வழக்குப் பேசுறாய். (1)

உன்னையும்நான் நம்பேன்
இந்தவித வம்பேன்
செய்குறாய் சபையைவிட்டு
சீக்கிறந் செல்வாய். (2)

ன்னைவெகு கோவி
  செய்குறாயே நீ
உன்னை இந்த சபைவிட்டு
  ஓட்டிப்போடுவேன். (3)

பக்தனிடம் வந்து
  செய்குறாயே தந்து
சிந்தைமிக தெளிவுற்ற
  சிந்தாக்கள்ளியே. (4)

---

21 - வது கட்டம்.

இந்தவிதமாக அரசன்சொல்ல
  மங்கைசகுந்தலை கேட்டுமப்போ
அந்தசபையைவிட்டு அகலும்போது
  ஆகாசவாணி ஏதுசொல்வான். (1)

துஷ்யந்தராஜனே அருசவேண்டும்
  சொந்தமனைவியை அங்கீகரி
சந்திரவம்சத்து அரசனுனை
  மைந்தனைப்பார்த்து மனங்களி. (2)

ந்தலை தேவியைப்போல
பாரிலொருபெண்ணை சொல்லப்போமோ
கல்மஷமில்லாமலே துஷ்யந்தராஜனே
கலக்கதில்லாமல் அங்கிகரி, (3)

அங்கிகரிஎன்று ஆகாசவாணியும்
அரசனிடம்வந்து சொல்லுமேபோல
சகுந்தலையை அழைத்து வந்துராஜன்
பூரித்துமன மகிழ்ந்து இருந்தான். (4)

இக்கதையைக் கற்றோரும்
இப்புவிதனில் வாழ்வாராக
இன்பமுடனே எழுதிப்படிப்போரும்
இப்புவிதன்னிலே வாழிவாழி.

துஷ்யந்த நாடகம்

முற்றுப்பெற்றது.